

HET CHANOEKA VERHAAL

Heel, heel lang geleden zeiden onze voorouders hun gebeden in de Tempel in Jeroesjalajim. Alle Joden uit het land Israël gingen daar tot God bidden. Zij vierden er de Sjabbat en de feestdagen met oude en nieuwe vrienden en zij brachten offers aan God.

In die tijd, meer dan 2000 jaar geleden, waren de Syriërs de baas in Israël. De Syriërs leefden als Grieken. Zij droegen Griekse kleren, zij spaken de Griekse taal, zij lazen Griekse boeken en zij speelden Griekse spelen.

Veel Joden gingen net zo leven als de Grieken. Maar er was één ding dat zij niet deden. Zij wilden niet bidden tot de Griekse goden. Van buiten zagen de meeste Joden er uit als Grieken, maar van binnen bleven zij trouw aan God.

De koning van de Syriërs heette **Antiochus**. Hij was een slechte koning en gaf het bevel: "Joden mogen niet langer Tora leren.

Zij mogen hun eigen, joodse feestdagen en feesten niet meer vieren. Zij mogen zich niet meer aan de Sjabbat houden. Alle Joden moeten tot de Griekse goden bidden. Iedereen die dit niet doet, wordt gedood."

De koning en zijn soldaten zetten Griekse afgodsbeelden in de Tempel.

Zij maakten het stenen altaar kapot.

Zij deden de menora die altijd bleef branden, uit.

Zij namen de Tempel van ons af.

In een kleine stad, niet ver van Jeroesjalajim, woonde een joodse priester, die **Matitjahoe** heette. Matitjahoe was heel moedig. Hij vertrouwde op God. Hij geloofde in God. Hij was niet bang voor de Syriërs.

"Ik buig niet voor Griekse afgodsbeelden," zei Matitjahoe. "Iedereen die voor God is, volg mij!"

Matitjahoe en zijn vijf zonen verborgen zich in de bergen. Andere Joden kwamen bij hen en al gauw hadden zij een klein leger. Een van de zoons van Matitjahoe, **Jehoeda**, was hun aanvoerder. Jehoeda en zijn leger werden de **Makkabeeërs** genoemd.

Koning Antiochus had een heel groot leger met duizenden en duizenden soldaten. Sommigen reden op zulke grote olifanten, dat de grond trilde als zij voorbijkwamen. De Syriërs lachten Jehoeda en zijn kleine legertje uit. De Syriërs dachten dat niemand hen kon verslaan.

Maar Jehoeda en de Makkabeeërs kenden het land heel goed. Zij kenden de beste plaatsen om zich te verstoppen en de beste plaatsen om te vechten. Tussen de rotsen en over de heuvels konden zij snel van de ene plek naar de andere gaan. Het vertrouwen in God gaf hun moed.

Het kleine groepje moedige Joden vocht drie jaar lang tegen het reusachtige leger van de Syriërs. Tenslotte werden de soldaten van Antiochus uit Jeroesjalajim verdreven. Eindelijk konden onze voorouders de Tempel weer in bezit nemen.

Kun je je voorstellen hoe blij ons volk was toen de Tempel weer van hen was. Maar er was wel heel wat werk te doen.

Zij hakten de Griekse afgodsbeelden in stukken. Zij maakten de Tempel van boven tot onderen schoon. Zij herbouwden het altaar. En zij staken de menora opnieuw aan. De menora was een 7-armige olielamp die dag en nacht in de Tempel brandde.

Er is een verhaal dat Jehoeda, toen hij in de Tempel kwam, nog maar één kruikje olie vond om de menora aan te steken. Dat was net genoeg voor één dag. Maar toen Jehoeda de lamp aanstak, bleef de olie acht dagen lang branden! Lang genoeg om nieuwe koosjere olijfolie te maken.

Uit alle delen van Israëel kwamen de Joden naar de Tempel. Zij zongen dankliederen voor God. Onze voorouders waren blij dat zij weer in de Tempel tot God konden bidden.

Wij waren zo blij dat wij onze Tempel terughadden, dat wij sinds die tijd altijd Chanoeka vieren. En wij waren zo blij dat wij de menora weer konden aansteken dat wij nu nog steeds lichten aansteken om Chanoeka te vieren. 8 Dagen lang steken wij de lichtjes aan in de speciale kandelaar, de chanoekia. Ieder dag een lichtje meer zodat na 8 dagen alle lichtjes in branden. De chanoekia zetten wij voor het raam zodat iedereen die kan zien.